

SAYI 69- YIL 13

İRŞAD DERGİSİ

“ANAHTAR”

“Gaybın anahtarları Allah’ın
yanındadır; başkası onları bilemez.
Karada ve denizde ne varsa
hepsini O bilir.”
En’âm / 59. Ayet

DÖRT AYLIK TASAVVUF DERGİSİ 2022/3

İÇİNDEKİLER

- 1 İlimin Kapısı Hz. Ali (Radyallahu anh)/Beyza ASLAN
- 2 Al-i İmran 31. Ayet/Gülşah HALİS
- 4 Kalbin Anahtarı/Elif ASLAN
- 9 Hayra Anahtar Şerre Kilit Niyetine/Aynur ŞEKEROĞLU
- 10 Garip/ İlgin PAKSOY
- 11 Dört Kapının Kırk Kayıp Anahtarı/Leyla Tuba TOPTAŞ
- 12 Buradasınız/Öznur YALÇINKAYA
- 14 Travma ve Çocuk/Hümeyra SEVİNÇ YILDIZ
- 16 Sözcükler Bir Dünya/Betül YÜCETAŞ
- 17 Anahtar Etkinliği/ Ayşegül SÜKÜT
- 18 Salavat-ı Seb-a
- 19 Günlük Vird

YAZI İŞERİ

GÜLAY CİNDORUK
HATİCE TÜRK
EMİNE NUR ÖZCAN

EDİTÖRLER

GÖZDE GÜVEN ASLAN
GÜLAY CİNDORUK
HATİCE TÜRK

GRAFİK TASARIM

GÜLŞAH HALİS
AYŞE BETÜL ŞAHİN
HATİCE KÜBRA ŞENER

İLETİŞİM

✉ irsadder@gmail.com
🌐 irsaddergisi.com
📱 irsaddergisi

İLMİN KAPISI

HZ. ALİ (Radiyahallahu Anh)

Cihâryâr-i güzîn efendilerimizden, Peygamber'in (sallallahu aleyhi ve sellem) gözbebeği Hazreti Fatıma'nın biricik eşi Ali (radiyallahu anh) küçük yaşına rağmen ilk Müslümanlar arasına girmiş; duruşu, yaşayışı, ahlakı, cesaret ve şecaati ile öne geçmiş, Resulullah'ın güzide yıldızlarından olma şerefine nail olmuştur. Küçük yaşlardan itibaren Peygamber Efendimizin yanında yetişmesi, sonsuz ilim pınarının kaynağı olan ona duyduğu bağlılığı, sahabe arasında ilim konusunda önde olmasına katkı sağlamıştır. Rivayet edilir ki Resulullah (sallallahu aleyhi ve sellem)¹ "Ben hikmet eviyim, Ali de onun kapısıdır." diyerek Hazreti Ali Efendimizin hikmete açılan kapı olması sebebiyle ilme varmak isteyeninin onun eşliğinden geçmesi gerektiğini vurgulamıştır.

Sevgililer sevgilisi Nebi'nin Mekke'de dini tebliğ etmeye ilk kendi ailesi üzerinden başlaması için inen "Önce en yakın akrabalarını azaptan sakındır."² ayetin ardından kabilesini bir masada toplayarak, hakikate davet etmek istediğinde "O halde, hanginiz bu yolda bana icabet ederek, vezirim ve yardımcım olur?"³ sorusu üzerine ayağa kalkarak duruşuna belli ederek cevabını veren henüz 12-13 yaşlarında olan Hazreti Ali (radiyallahu anh), tekrar tekrar sormasına rağmen büyük cesaret ve koca yürekliliğiyle "Ben Ya Resulullah!" demeye devam etmiş, en sonunda "Ya Resulullah! Sana, ben yardımcı olurum. Her ne kadar bunların yaşça en küçüğü isem de."⁴ diyerek İslam davasına olan sebatı ve cesaretiyle Resulullah'ın (sallallahu aleyhi ve sellem) takdirini kazanmıştır. Mekkeli müşriklerin baskılarının iyice artmaya başlamasıyla Resulullah (sallallahu aleyhi ve sellem) hicret etmeye karar vermiş, bunu duyan müşrikler Peygamber Efendimizi (sallallahu aleyhi ve sellem) öldürmeye kastetmişlerdi. Hz. Ali (radiyallahu anh), geceleyin Resulullah'ın yatağına girip yokluğunun fark edilmemesi için gece orada sabahlamıştır. Her koşulda ve şartta kendi canını onun canından üstün tutan Ali (radiyallahu anh), Resulullah'ın (sallallahu aleyhi ve sellem) bir gazada Müslümanlara su dağıtmasını söylemesi üzerine orda bulunanlara su dağıtmış ve "Allah Arslanı" denilerek övgüye nail olmuştur⁵.

İlim konusunda öylesine öne geçmiştir ki Hazreti Ebubekir (radiyallahu anh) ve Hazreti Ömer (radiyallahu anh) döneminde fıkhi meselelerde görüşleri alınmış ve uygulanmıştır. Kur'an-ı Kerim'i ezbere bilen Hazreti Ali'nin (radiyallahu anh) "Allah'a yemin olsun, hiçbir ayet yoktur ki onun hangi hususta, nerede ve kim hakkında indiğini; gece mi, gündüz mü; ovada mı, dağda mı nazil olduğunu bilmeyeyim!" dediği rivayet edilir, bu husus onun ilmi derinliğine bir örnek teşkil etmektedir. Son olarak sözlerimizi Resulullah'ın (sallallahu aleyhi ve sellem) Ali (kerremallahu vecheh) hakkındaki şu sözünüle noktalayalım: "Ben kimin dostu (mevlası) isem, Ali de onun dostudur." O'na dost olmak cümlemize nasip olsun.
Allah ondan ve alinden razı olsun.
Selam ve dua ile...

Beyza ASLAN

1. Tirmizi, Sünen

2. Şuâra Sûresi, 214.

3. Taberî, Tarih: 2/217; İbni Kesir, Sire: 1/459.

4. Taberî, Tarih: 2/217+

5. İslam Ansiklopedisi, ALİ

RAHMAN VE RAHİM OLAN ALLAH'IN ADIYLA

'RESULÜM! DE Kİ: "EĞER
ALLAH'I SEVİYORSANIZ BANA
UYUN Kİ ALLAH DA SİZİ
SEVSİN VE GÜNAHLARINIZI
BAĞIŞLASIN. ALLAH ÇOK
BAĞIŞLAYICIDIR, ENGİN
MERHAMET SAHİBİDİR.'

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ
فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللَّهُ وَيَغْفِرْ
لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ

AL-Î İMRAN / 31.AYET

Allahutaala (celle celaluhu) bu ayet-i kerime ile açıkça kendi sevgisi ve merhametini Resul'ünün (sallallahu aleyhi ve sellem) sevgisine bağlamaktadır. Resulullah da (sallallahu aleyhi ve sellem) buna mukabil şöyle buyuruyor:

"Sizden biriniz beni annesinden-babasından, çoluk-çocuğunuzdan ve bütün insanlardan daha çok sevmedikçe iman etmiş olamaz." (Buhari, Sahih, İman, 2/8)

Hazreti Ömer (radiyallahu anh) "Ey Allah'ın Resülü! Ben sizi canımdan başka her şeyden daha çok severim." dedi Peygamberimiz (sallallahu aleyhi ve sellem):

- "Ey Ömer, canımı kudret elinde tutan Allah'a yemin ederim ki, beni canından daha çok sevmedikçe olgun mümin olamazsın." buyurdu. Peygamberimizi (sallallahu aleyhi ve sellem) dikkatle dinleyen Hazreti Ömer:

- "Ey Allah'ın Resülü, vallahi ben şimdi sizi canımdan da daha çok seviyorum." deyince Peygamberimiz (sallallahu aleyhi ve sellem):

- "İşte Ya Ömer, şimdi olgun mümin oldun." buyurdular. (Aynî, Umdetü'l-Kârî,1/144)

İnsanı, diğer yaratılmış olanlardan (hayvan, bitki, eşya...) ayıran unsurlardandır duygularımız. Üstadımız Mustafa Özbağ (kuddise sırruh) buyuruyor ki: "Duygu insanı her daim taze tutan bir şeydir." Duygu yelpazesinde bir de sevgi vardır ki işte bu noktada insan ahsen-i takvim olarak yaratılmış olmanın ayrıcalığına kavuşuyor. Bu sevgi yahut ötesinde Aşk, insana Miraç gecesinde sidretü'l-müntehâda yol aldırıyor.

Mahlukatın arasında insana bahşedilen bu üstünlük yanında sorumluluğunu da getirmektedir. Üstadım Mustafa Özbağ (kuddise sırruh) buyuruyor ki: ""Seviyorum" demek dönüşü olmayan yoldur, hakkını vermek gerek, "sevmek" vefasızlığı kaldırmaz. "Seviyorum" demek iyi huylu olmak, hizmet ehli olmak, vefalı ve istikametli olmak demektir. Kim ki seni sevdiğinden, haktan hakikatten soğutur ve uzaklaştırırsa bil ki onun içinde şeytan kol gezmede; halakasından, zikredenlerden uzaklaştırırsa bil ki o ayaklı şeytan. Hemen euzu çek de Allah'a sığın, o Azazil'den kurtul."

Sevmek muhteşem bir iksirdir. İçine özüne nüfus ettiği şeyi derler toparlar güzelleştirir. Bu konuda Abdülkadir Geylani hazretlerinin sohbetlerinin derlendiği eserde (Huzur Sohbetleri) Pirimiz şöyle buyuruyor:

- “Onlar Hazreti Peygamber’in (sallallahu aleyhi ve sellem) izinden gittiler, o da kendilerini kendisini peygamber gönderene götürdü. Hazreti Peygambere (sallallahu aleyhi ve sellem) yaklaştılar o da onları Aziz ve Celil Hakka yaklaştırdı. Kendilerine lakaplar verdi hilatlar çıkardı, halkın başına geçirdi.”

Peygamber Efendimiz de (sallallahu aleyhi ve sellem) sevgiye ve sevne öyle çok kıymet verirdi ki, Zühri’nin (radiyallahu anh) anlattığına göre: “Bir gün sahabeler, Resulullah’ın (sallallahu aleyhi ve sellem) huzuruna gelerek Abdullah bin Huzafe’nin (radiyallahu anh) şakacı ve boş sözler konuşan biri oluşundan şikâyetle bulundular. Resulullah (sallallahu aleyhi ve sellem) onlara şöyle dedi:

- “Ona ilişmeyin onun kendine mahsus gizli halleri vardır. Zira o, Allah ve Resulünü çok seviyor.” (İbn Asâkir-Târîhu Medîneti Dımaşk 37/360)

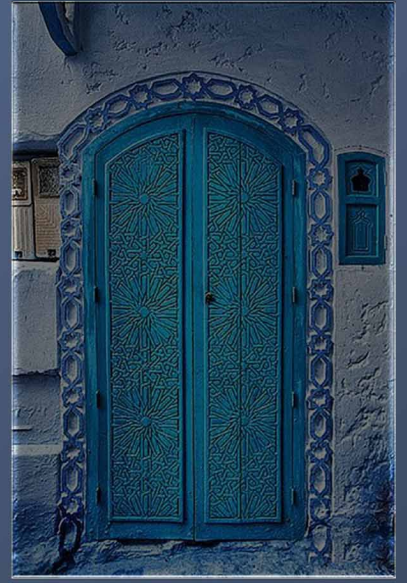
“And olsun size kendinizden öyle bir Peygamber gelmiştir ki, sizin sıkıntıya uğramanız ona çok ağır gelir. O, size çok düşkün, müminlere karşı çok şefkatlidir, merhametlidir.” (et-Tevbe Suresi 128. Ayet-i Kerime) Allahutaala’nın Resulullah Efendimize (sallallahu aleyhi ve sellem) yahut Resulullah (sallallahu aleyhi ve sellem) Efendimizin Allahutaala’ya ve onu sevenlere karşı muhabbeti ile alakalı ayet ve hadisler çokçadır.

Nitekim Rabbimiz Habibinin her halini üzerine alıp “O, kendiliğinden konuşmaz. Onun her sözü vahiy iledir.” (Necm Suresi 3-4. Ayet-i Kerime) yahut “Resulüme uyun ki, doğru yolu bulun!” (Araf Suresi 158. Ayet-i Kerime, Nur Suresi 54. Ayet-i Kerime) ayetleri ile bizim istikametimizin ne olması gerektiğini açıkça söylüyor.

Yüce Rabbimiz (celle celaluhu) ile Resulullah Efendimizin (sallallahu aleyhi ve sellem) arasındaki bağın yalnızca Rab ve Tebliğci olmadığını, bunun ötesinde çok daha kuvvetli bir bağ kurulduğunu ve sevmenin nice büyük lütuf ve bereket olduğunu anlatmak istedim. Derinlemesine yaşayanlardan olabilmek ümidiyle Hazreti Davut’un (aleyhisselam) duası ile yazımı noktalıyorum.

Ebu’d-Derdâ’dan (radiyallahu anh) nakledildiğine göre, Resulullah (sallallahu aleyhi ve sellem) şöyle buyurmuştur:

- “Davut Peygamber şöyle dua ederdi: Allah’ım, senden seni sevmeyi, seni seven kişiyi sevmeyi, senin sevgine ulaştırıran ameli isterim. Allah’ım, senin sevgini bana kendimden, ailemden ve soğuk sudan daha sevimli eyle.” (Tirmizî, Deavât, 72)

KALBİN ANAHTARI

Aylardan eylül ayıydı. Hava henüz kararmamıştı. Evde telaşlı bir koşturmaca vardı. Annem ve babam apartmanımızın girişine bavullarımızı taşıyorlardı. Ben de kendi sırt çantamı ve küçük valizimi toparlıyordum. Henüz on beş yaşlarında sarı, kıvrıkcık saçlı, zayıf bir kız çocuğuydum. O gün en sevdiğim beyaz, üzeri sarı puantiyeli elbisemi giymiştim. Çok heyecanlıydım, çünkü ilk kez ailecek tren yolculuğu yapacak, Ankara'dan İstanbul'a dedemlerin yanına gidecektik.

Babam eşyalarımızı hızla taksiye yerleştirdi. Tren garına doğru yola koyulduk. Dışarıda ılık bir hava vardı. İstasyona vardığımızda, bankların üzerinde oturmuş, gelen geçen trenlere bakıyor, insanların sevinçlerine ve gözyaşlarına tanıklık ediyordum. Ta ki uzaklardan gelen trenin düdük sesi ile irkilene kadar. Babam, haydi kızım kalk, bizim trenimiz geldi, dedi. Tren perona yanaşmıştı. Bavullarda bir hayli ağırdı. Babam anneme, tatlı sert mırıldanıyordu. Yahu hanım bu kadar eşyayı ne yapacağız, diye kendi kendine söyleniyordu. Nihayet kompartımanımızdaki yerimizi aldık. Annem ve babam bir süre eşyalarımızı yerleştirmekle meşgul oldular. Yaklaşık on saat sürecek olan yolculuğumuz böylelikle başlamış oldu. Babam yorgunluktan olsa gerek pencereye başını yaslar yaslamaz uyumaya başladı. Karşı koltukta oturan annem çantasındaki el örgüsünü, çıkarıp düğümlemiş iplerini açmaya çalışıyordu. Ben de annemin dizlerinin üzerine başımı koymuş, babamın bu yaz bana hediye ettiği Edebül Müfred kitabını tren raylarından gelen gacırcı gıcır seslerin eşliğinde okumaya çalışıyor, bir taraftan da düşmemek için diğer elimle koltuğa tutunuyordum. Derken benim de gözlerim kapanmış, elimdeki kitap yere düşmüş ve ben de uyuyakalmıştım.

Trenimiz Eskişehir garında yolcu almak için durmuştu. Hepimiz uyanmıştık. Ben pencereden yolcuları izliyordum. Sonra annem ve babama baktığımda, annem küçük bir su şişesi ve plastik kap ile beraber, babamın abdest alması için kendisine yardım ediyordu. Babam da aynı şekilde annemin abdest alması için annemin ellerine su döküyordu. Her ikisi de abdestlerini aldılar. Babam plastik kaptaki suyu dökmek için kompartımanın dışına çıktı. Geriye geldiğinde annem ve babam yan yana oturur vaziyette yatmış namazlarını kılmaya başladılar. Ben de hayranlıkla onları izliyordum. Namazları bitince babam beni sağ kolunun altına alıp Allah (Celle Cellaluhu) ile olan muhabettullahını anlatmaya başladı. Ben bu sohbetleri çok seviyordum. Ara ara annem de babama eşlik ediyordu. Babam Allah'tan (Celle Cellaluhu) bahsederken adeta kendinden geçiyor, gözlerinden sicim gibi yaşlar akıyordu. Gönlündeki Allah (Celle Cellaluhu) sevgisini çocuk yüreğimle bazen kıskanıyordum. Annemin ve babamın mütedeyyin bir hayatları vardı. Farz ibadetlerini eksiksiz yapar, arta kalan zamanlarda da Allah'ı (Celle Celaluhu) çokça zikrederlerdi.

Hepimiz acıkmıştık. Annemin evde hazırlamış olduğu yiyecekleri masanın üzerine çıkardık. Annem kendileri için termosu çay yapmış, bana da karadut şurubu hazırlamıştı. Hep birlikte besmelemizi çektikten sonra yemeğimizi yemeye başladık. Bardaklarımız bir sağa bir sola savruluyordu. Trende yemek yemek zor olsa da bir o kadar eğlenceliydi. Allah'ın (Celle Celaluhu) bize verdiği nimetlere hamdederek ve şükrederek soframızı topladık. Dışarı zifiri karanlıktı. Hepimizin gölgesi pencereye yansıyor. Babam günün belirli saatlerinde hiç kimse ile konuşmaz, kendi sessizliğinde seyre dalardı. Böyle zamanlarda babamın yüzünde, derin bir mütebessim hal olurdu. Gecenin karanlığında içerideki ışığın cama yansiyarak kompartıman camının ayna halini alması ile ben de babamın o halini izliyordum. Babam yaklaşık bir saat kadar o halde, gözleri kapalı, başını hafifçe sağdan sola sallıyordu. Annem günün yorgunluğundan dolayı sağ kolunun üzerine kıvrılmış uyuyordu. Bir müddet sonra annem de uyandı. Her ikisi de derin bir sessizlik içinde, buğday başakları gibi hafifçe sağa sola sallanıyordu. Derken babam gözlerini açtı. Sordum kendisine, baba sen gözlerini kapatarak ve başını sağdan sola doğru sallayarak ne yapıyorsun, diye. Babam da evladım biz Allah'ı (Celle Celaluhu) zikrediyoruz, dedi ve devam etti; o anda aklımı bir kenara koyuyorum sadece yüce yaratıcımız olan Allah (Celle Celaluhu) ile kalbi bir konuşma yapıyorum, dedi. Ben de kendisine baba, ama sizin hiç dudaklarınız kıpırdamıyor, dedim. Babam da biz kalben zikrediyoruz, kalbin anahtarı zikirdir, dedi. Ben de babamın göğsüne başıma koydum. Babam, annem ve ben bir süre daha zikre devam ettikten sonra vagon seslerinin gürültüleri içerisinde hepimiz uyuyakalmıştık.

Saat sabah altı buçuk civarıydı. Nihayet trenimiz Haydarpaşa garına ulaşmış ve yolculuğumuz burada sonlanmıştı. Tren garı bir anda insan kalabalığına ev sahipliği ediyordu. Herkesin ellerinde bavulları, ağır ağır merdivenlerden sahile doğru ilerliyorlardı. Biz de sahil yoluna doğru yürüdük. Dedem bizi Kadıköy vapur iskelesinde bekliyordu. Kendisini görünce koşarak boynuna sarıldım. Öylesine çok özlemiştim ki. Dedemde hep bir hasret kokusu vardı. Sarıldıkça sarıldık birbirimize. Annem ve babam da önce dedemin ellerini öptü. Dedem hem anneme hem babama aynı anda uzun uzun sarıldı. Sonrasında bizi bekleyen taksiye binerek eve doğru yol aldık. Babaannem bizi balkonda bekliyordu. Her birimizde gözlerinde ayrı bir mutluluk ve heyecan vardı. Dedemlerin evleri ahşap yapılı, iki katlı, müstakil ve bahçeliydi. Demir kapı açıldı, avluya doğru girdiğimizde içeriden mis gibi dolma kokusu geliyordu. Babaannem, akşam yemeğimizi sabahın erken saatlerinde hazır etmişti. Babaannem sabah namazından sonra uyumaz, sabahın feyzinden ve bereketinden istifade ederek gün içindeki hazırlıklarını tamamlardı. İçeriye girdik. Babaannemle de bir güzel hasret giderdikten sonra bize ayrılan odalarımıza geçtik. Biraz dinlendikten sonra annem ve babaannemin, bahçedeki dut ağacının altında hazırlamış olduğu kahvaltımızı etmeye başladık. Babaannemin el açması böreği ve yine kendi bahçesindeki güllerden yapmış olduğu gül reçelinin tadı harikaydı. Sofradaki sohbet git gide koyulaşıyordu.

Usulca yemek masasından ayrılarak içeriye doğru geçtim ve büyük bir hayranlık ile dedemlerin evini incelemeye başladım. Beni en çok etkileyen yer salonları idi. Salonda karşı duvarda Allah (Celle Cellaluhu) ve Muhammed(sallallahu aleyhi vesellem) yazılı, siyah yıldızlı tablolar vardı. Dedem bu tabloları bir vakit Medine-i Münevver'e gittiğinde oradan getirmişti. Girişte sağda, babaannemin ceviz aksamı çeyiz sandığı üzerinde el yapımı kanaviçeden beyaz bir örtü, örtünün üzerinde bakırdan ayran kapları vardı. Yan duvarda ahşap, el yapımı, yedi raflı, yaklaşık iki metre uzunluğunda geniş bir kitaplık; içerisinde Kuranı- Kerim ve mealleri, onlarca hadis ve fıkıh kitapları, tasavvuf yolunu anlatan kitaplar; rafların köşelerinde tütün kolonyası, fitili üzerinden sarkan gaz yağı lambası, birkaç siyah beyaz vesikalık fotoğraf vardı. Kitaplığın yanında ahşap bir koltuk, diğer yanında duvara asılı ney ve bendir bulunmaktaydı.

Dedem yaklaşık kırk beş yıllık hayatını sufi geleneğine göre yaşamış, Kuran ve sünnet yolundaki mücadelesi takdire şayan bir insandı. Salonun diğer yarısını kaplayan köşede bir sedir, yerde babaannemin el emeği göz nuru dokuma halı, kilimleri ile dedemlerin evi tarih kokan bir antikacı dükkânı gibiydi. Balkonundaki rengârenk sardunyalar, kaktüsler, kasımpatları ise insanın içine ayrı bir

huzur veriyordu. Bir ara gözlerim perdenin arkasından bahçeye iliştiğinde bizimkilerin kahvaltı sofrasındaki sohbetleri hala daha devam ediyordu. Salondaki, kitaplığın önüne doğru yürüdüm. Heyecanlıydım. Rastgele raflardan kitapları alarak bazılarının ön yüzlerini, bazılarının arka yüzlerini okumaya başladım. Kitaplar yaşıma göre anlayabileceğim türde kitaplar değildi ama içimdeki merak duygusu ile incelemeye devam ettim. Derken pek çok kitabı koltuğun üzerine indirmiş olduğumu gördüm. O anda salonda çat, çat diye bir ses duydum. Bu ses dedemin otuz üçlük kehribar tesbihinden gelen ses idi. Arkamı döndüğümde dedem ile göz göz geldik. Biraz korkmuştum, fakat dedemin gözlerindeki sevgi, yüzündeki tebessümü ile rahatlamıştım. Evlat, dedi, dedem, bu arkanda gördüğün kitaplığı, ölümünden sonra sana miras olarak bırakıyorum. Hepsi birbirinden kıymetli olan bu eserleri idrak ile okumanı ve yaşam boyu hayatına tatbik etmeni istiyorum, dedi. İçimdeki heyecan daha da artmaya başladı. Gözlerim doldu. Mirasına sahip çıkacağıma dair kendisine söz verip teşekkür ettikten sonra birlikte sedirin üzerine oturduk. Dedem duvarda asılı olan neyini eline aldı ve başladı yanık yanık üflemeye. Ney adeta ağlıyor gibiydi. Salonu bir anda mistik bir hava kapladı. Dedem üfledikçe üflüyordu, sanki ilanı aşk ediyordu. Babaannem, elinde büyük boy kahve fincanı ile içeriye girdi, dedeme her gün aynı saatte içtiği sade Türk kahvesini getirdi. Kahve eşliğinde sohbet etmeye başladık. Aklımdaki soruları dedeme tek tek sormaya başladım.

Dede, dedim, kalp nedir?

Kalp hem fiziki, organ olarak, hem de manevi olarak, insan vücudundaki en önemli organdır. Kalp, duygu yeridir. İçerisinde her türlü duyguyu barındırır. İyi ahlakın ve kötü huyların yeri de yine kalptir. Kalp, Allah (Celle Celalahu) ile iletişimin yegane ve tek organıdır, dedi dedem ve elindeki Kuranı Kerim ve hadis kitaplarından sırası ile okumaya başladı.

Onlar, iman eden ve kalpleri de dâimâ Allah'ı hatırlayıp anmakla doyunluk ve huzura eren kimselerdir. Haberinizi olsun ki, kalpler ancak Allah'ı hatırlayıp anmakla doyunluk ve huzura erer. (Rad Suresi 27. Ayet-i Kerime)

Hadisi kutside buyuruyor ki: Yere göğe sığmadım, mümin kulumun kalbine sığdım. (Hafâ: 2256) İşte Allah (Celle Cellaluhu) bizlere bu denli yakın. İdrak edenlerde olalım inşallah.

İnsan, Yüce Yaratıcısını kalbiyle hisseder; bağlanır, inanır ve tanır. Allah'a inananın kalbi hidayete erer, doğru yolda gelişimini sürdürür. (Teğabün 64/11)

Kalp değil mi en değerli duyguları hisseden; yaşayan, coştukça coşan, andıkça anan, sevdikçe seven?

Ve diğer bir hadisi şerifte şöyle buyuruyor: Bilin ki, vücutta öyle bir et parçası vardır ki o, iyi doğru ve düzgün olursa bütün vücut iyi, doğru ve düzgün olur. O bozulursa bütün vücut bozulur. Bilin ki O, kalptir. (Buhârî, İmân, 39) Allah (Celle Celaluhu) bizleri, kalpleri kararan ve nefsine uyanlardan muhafaza eylesin inşallah.

Dedem ara ara gözlüklerinin arkasından gözlerime bakıyor hem okumaya hem de nasihatlerine devam ediyordu.

Allah, suretlerinize ve mallarınıza bakmaz, ancak kalplerinize ve amellerinize bakar. (Müslim, Birr, 34) Allah (Celle Celalahu) bizleri niyetleri, halis olan kullardan eyesin inşaallah.

Kalbin fitratında iyilik ve temizlik vardır, kötü duygular yoktur. Kalp helâlden, doğrudan huzur duyar; haramdan, yalandan ise rahatsızlık duyar. (Tirmizi, Kıyamet 60) Evladım, kendini her türlü haramdan muhafaza eyle, dedi dedem. Nefis ile mücadele en büyük iştir. İyi ve güzel ibadetlerimiz ile helal yolda yürüyenlerden olalım inşaallah.

Bir şey kalbe huzursuzluk veriyorsa işte o günahdır. Çünkü kalp her zaman doğruyu ilham eder. (Müslim Tirmizi, Zühd 52; Darimi, Büyü Birr 14,15) Günah işleyenlerin kalbi temiz olmaz. Her türlü günahtan sakınanlardan olalım inşaallah.

Hz. Peygamber (sallallahu aleyhi vesellem) şöyle buyurmuşlardır. Bir insanın kalbi kararmamış, tabii saflığını, selim fitratını koruyor ise doğruyu kolayca bulabilir. (İbn Mâce, Zühd 29; İbn Hanbel, Müsned II, 297)

Kalbi dürüst olmadıkça kişinin imanı yerini bulmaz. (İbn Hanbel, Müsned, III, 198.) İşte kalp böylesine kıymetli bir organ. Kalbinin içinde her ne varsa dışında o yansır. O halde sana nasihatlerime kulak ver. Kalbindeki ilk sevgi Allah'a (Celle Celalahu) olmalıdır. Allah'ı her şeyden, herkesten çok sevmeli, Kuran ve sünnete sınımsız sarılarak bu ilkelerinden asla taviz vermemelisin, dedi, dedem. Başımın hafifçe söylediklerini onaylıyor, pür dikkat dinlemeye ve sorularımı sormaya devam ediyordum.

Peki dedim, kalbin anahtarı nedir?

Kalbin anahtarı zikirdir, dedi dedem ve okumaya devam etti.

Sabah akşam Rabb'inin ismini zikret. (İnsan suresi 25. Ayet-i Kerime)

Öyleyse çok büyük Rabb'inin adını tesbih et. (Vakı-a Suresi 74. Ayeti Kerime)

Ey iman edenler, Allah'ı çokça zikredin. (Ahzap Suresi 41. Ayeti Kerime)

Allah'ı zikretmek ise muhakkak en büyük ibadettir. (Ankebut Suresi 45. Ayeti Kerime)

Kalbin en güzel ibadeti sevmektir. Sevmenin en güzel tarifi benzemektir. (Sa'di-i Şirazi k.s).

Dedem de babam gibi her gün, günün belirli saatlerinde kendi odasında seccadesinin üzerinde oturup Allah'ı (Celle Celalahu) çokça zikredermiş. Bunu kendine şiar edinmiş. Karşı mahalledeki yeşil kubbeli camiden gelen öğlen ezanının sesi evin içerisinde yankılanıyordu. Ezan bizleri namaza davet ediyordu. Bir süre dedem ile birlikte ezanı dinleyerek, kendi sesliliğimizde dualarımızı ettik. Ve ev halkı

ile birlikte, dedem ve babam en önde, babaannem ve annem onların arkasında, ben de en arkada saf tutarak öğlen namazlarımızı kıldık.

Namaz sonrasında dedem, zikrullah yapacağız, dağılmayın diyerek bizleri, salonun orta yerinde toplayıp, küçük bir halaka oluşturdu. O gün hayatıma pek çok anı ve dedemin kıymetli nasihatleri nakşolmuştu. Ancak sanırım en önemli an bu an olmalıydı. Dedem anneme, babama ve bana zikrullahın ritüellerinden kısaca bahsettikten sonra hep bir ağızdan La İlahe İllallah, La İlahı İllallah diye zikretmeye başladık. Dedem gözlerimizi kapatmamızı, Allah'ı tefekkür ederek zikrimizi yapmamızı bizlere nasihat etti. Sonrasında Allah, esmasına geçtik. Esmalar art arda devam ediyordu. Huu, Hay ve Hak esması ile zikrimiz son buldu. Esmaların arasına dedemin bendir sesleri ve ilahileri de ayrıca bir şevk katmıştı. Duayı babaannem yaptırdı. Babaannemin iki eli yanda ve yukarıda başı hafif eğik, ağlamaklı bir ses ile duayı tamamladı. Zikrullahın sonunda, hepimiz, bir müddet sustuk, bu sessizlik içinde sadece konuşan hepimizin gözlerinden akan yaşlar oldu.

Ebû Musâ el-Eş'arî radiyallahu anh'den rivayet edildiğine göre Peygamber (sallallahu aleyhi ve sellem) şöyle buyurdu:

Kişi sevdiği ile beraberdir. (Buhârî, Edeb 96; Müslim, Birr 165.)

Bugünlerden o günlere baktığımda, kendimi şanslı ve ayrıcalıklı görüyordum. Kıymetli büyüklerimin dizlerinin dibinde aldığım edep, adap ve ahlak öğretisi ile bugün hem dünyevi hem de uhrevi yolculuğuma devam etmek, bu yolda sabit olarak kalanlardan olabilmek ve her daim Allah'ı kalben (Celle Celaluhu) zikredenlerden olmak duası ile.

Elif ASLAN

HAYRA ANAHTAR ŞERRE KİLİT NİYETİNE..

Hayr sözlükte “ iyi olmak , iyilik etmek ,üstün olmak , üstün kılmak “anlamlarına gelmekle şerrin karşıtı olup,¹ arapçada hayr ; “ en iyisi, daha iyisi “, şer de “ en kötüsü, daha kötüsü “ anlamında kullanılan bir isimdir. Kur’an’da manevi nimet kabilinden olan şeylerde hayır kelimesiyle ifade edilmiştir. Allah’ın kullarına olan özel nimeti olan vahiy ve yerne de kullanılmış.² “Takva sahiplerine ,rabbiniz size ne indirdi?’ denildiğinde ‘ hayr indirdi’ derler” mealindeki ayette hayrın manası görülmektedir.³

Vahiy indirilmiş özel bir nimet, baştan sona ‘hayr’ dan ibaret ise “ .... Peygamber size ne vermişse onu alın ve size neyi yasaklamışsa ondan kaçının. Allah’a karşı saygısızlık etmekten sakının. Kuşkusuz Allah cezalandırmada çok çetindir.”⁴ ayeti ile , karşımıza net bir tablo çıkar:Kuran ve sünnetin tamamı hayr ve ve hakikattir. Gerisi şer ve yanılığı..:

Ebu Hureyre (ra) dan rivayetle Rasulullah (Sallahu aleyhi vesellem) buyurdu:

“Ben Cevâmiu’l-kelim(az sözle çok mana ifâde etme) yeteneğiyle gönderildim.

Ben uyurken yeryüzünün hazinelerinin anahtarları getirilip önüme kondu.”

Ebû Hureyre (ra) dedi ki : “Allah Resulu (Sallallahu aleyhi vesellem) aramızdan ayrıldı, siz o hazineleri kapışmaktasınız.”⁵

Rasullullah (Sallallahu aleyhi ve selem) hadis-i şeriflerinde hayr ve şer işleme ve bunlara öncülük etme hususunda insanları iki kısma ayırdığını görüyoruz: “İnsanlardan öyleleri vardır ki hayrın anahtarları, şerrinde kilitleridirler. Öyle insanlar da vardır ki şerrin anahtarları, hayrın kilitleridirler.Yazıklar olsun şerrin anahtarı/öncüsü olanlara.”⁶

Gün geçtikçe değerler kayması, değerler kırılması, değerler sapması,değerler çatışması artarak devam ediyor.Hayatımızda karşılaştığımız karmaşık olaylar neticesinde alacağımız kararların neticesiyle hep yüzyüze geleceğiz.İnsanın zihin yapısını oluşturan unsurla ile değerlerimiz arasında dengenin kurulması ve ortaya çıkan uyumsuzlukların giderilmesi de insanın hayata uyumu ve dengesi için zorunlu. O sebeble ahlaki değerlerin kendimizde ve neslimizde objektif bir temeli bulunabilirse dan kurtulup şaşmaz bir rehber olan Ku’an ve sünnete tabiyetimiz daha içselleşecektir..

“Rabbinizin mağfiretine /günahlarınız bağışlamasına ve genişliğ göklerle yer arası kadar olan cennete koşun.O takva sahipleri için hazırlanmıştır.”

**Vakti şeriflerimiz hayr ola..
Hayrlar feth ola..
Şerler def ola..**

1- (Lisânü’l Arab,“hyr” md.)

2-Bakara suresi Ayet 105

3-Nahl suresi Ayet 30

4- Haşr Suresi Ayet 7

5-Buhârî,Müslim,Tirmizî ve Nesâî)

6-Ibn Mâce,Mukaddime,19

GARİP

Hüzün hiç gitmiyor kalbimden
Tam oradan zikrediyorum adını.
Denizde dalgalar vururken,
Ciğerimi yakan bir hüzün vuruyor kıyıya...
Bir sevda türküsü çalıyor,
Manası gözlerinde...
Senin kapına beni getiren de bu hüzün değil mi?
Dilsiz dudaksız adını sayıklayan
Bu sevdaya düşer miydim
Olmasa hüzün?
Ah beni bu diyara yaralı getirip
Yaralı götürecek olan gariplik,
Ah senin kapına beni getiren kimsesizlik,
Ah nerede başlayıp biter bilmediğim hasret,
Ah ciğerlerimi sızlatan hüzün,
Seviyorum seni!
En çok seni!
Yangının içindeki gül bahçesini bana sen gösterdin.
Gül'ün kokusunun peşine düşen hüzün,
Gözü yaşlı aşıkları alır ötelere götürür...
Varsın dünya onların olsun,
Gariplik bizim!

ILGIN PAKSOY

DÖRT KAPININ KIRK KAYIP ANAHTARI

Açıldı kapı

Sis kokan arzın uçsuz sınırında

"Kün" emri ile yarıldı sır defterinin satırlarında solan mürekkep

Huzmelerden süzülüp taşarken lâmekan zerrenin ışığı

Söndü karanlık bir kepezde yarılan sükûtun serabı

Uyandı bir kapının ardında inleyen kötürüm âmânın kederi

Yandı ölüm ırmağında yıkanan sağır gözlerin ıssız yeminleri

Çınladı Refref'in göklerde solan yankısının örtüsü

Arşlar soyundu açılırken kaç perdede yırtılmış dipsiz kederlerin kilidi

Kapandı zırhların ardına saklanan tenlerin dökülmüş derileri

Çevrilirken surların deliğinde çınlayan zilzalin çingırağı

Büktü boynunu dikenli tellerin ardına savrulmuş güllerin kepeneği

Buhurlar sönerken bir bir kandillere tutunan bendelerin bağrında

Saldı çığlıklarını çakallar

Güneşsiz gecelerin ince dağlarından fışkırırken korkular

Araf'ta savrulan incilerle donanmış heyulalar ülkesinin gölgesi

Tutar satırlardan ince ince süzülen

Sır katibinin mürekkebiyle mühürlenmiş nefesin mimini

Yazar yeniden kalem

"Elestü bi Rabbiküm"den damlayan meczup dahinin terini

Siler yeniden kelimelerden kopan kor ateşin derdini

İner yine bin bir hamûşanda dilsiz dudaksız konuşanların kepengi

Yırtar damar damar yüreklere vurulan mühreyi

Kehribar küpeştenin mühürlü kilidi

Heyhattt!

Sor Ali'ye som kumlarda savrulan dipsiz kuyuların

Yusuf'uyla aydınlanan 'hu hu' larının sırrını

Anlatır lakin duyulmaz kelamın neyiyle inleyen

Uçsuz bucaksız ıssızlığına sakladığı sırr-ı şemsi ateşi

Leyla Tuba Toptaş

Varlığın başladığı ilk noktadan bugüne dek büyük bir çoğunluğunu hatırlayamadığımız uzun yolculuğumuzun dünya perdesindeyiz. Şu an bulunduğunuz yerde karşınızda bir harita olduğunu hayal edin. Hani karmaşık bir binanın içine yön göstermek için asılan haritalar gibi; kocaman bir “BURADASINIZ” yazısıyla, tam da şuan olduğunuz yeri gösterebilir. Haritanızda neler var, nereden gelip nereye gidiyorsunuz? Yollar net mi yoksa geldiğiniz ve gideceğiniz yer parçalı bulutlu bir hava gibi; yer yer güneşli yer yer kapalı mı? Veya her şey annenizden yeni doğmuşçasına, işlenmemiş bir levha gibi tertemiz mi? Kısa vadede hafızamızın hatırlayabildiği ilk çocukluk anımıza kadar gidebildiğimiz bu yaratılış serüveninde, sizin yolunuzu BURAYA düşüren andan ötelere doğru basit bir resim çizmeye ve haritanızı netleştirmeye yardımcı olmaya çalışacağım fakat şimdiden bilin ki ne yazsam eksik kalmış olacak çünkü bu bitmek tükenmek bilmeyen, sürekli bir devinim halinde muazzam işleyen bir serüven gibi: “...O her gün yeni bir şenedir.”¹

Harita demişken, yolculuk esnasında hislerimiz, hayallerimiz ve fiziksel alemle kurduğumuz ilişkilerimize yüklediğimiz manalar ne kadar uçsuz bucaksız ve sınırsızsa, -Allah’ın Zatı dışında her şeyi düşünüp hayal etmekte özgürsün yürünecek yollar da bir o kadar zahiri, sınırları belli ve yürünebilir olmalıdır ki bir yere götürsün. Dağ, bayır ve çıkmaz sokaklarda kaybolup kurda kuşa yem olmayacağımız, bizi bu varoluş sürecinde sonsuz keşif ve hakikate yürütecek o sağlam yolun üzerine atacağımız ilk adımı tarif etmeye çalışacağım, işte bütün sancı bunun için.

Kapıyı Açacak Anahtar

Bu yol ilk başta farklı isimlerle adlandırılıyordu, Hazreti Adem aleyhisselamdan itibaren ilahi alemden yapılan müdahalelerle Hazreti Muhammed Mustafa sallallahu aleyhi vesellem ile birlikte son hali bildirildi ve adı İslam olarak tanımlandı; “...Bugün dininizi kemale erdirdim, size nimetimi tamamladım. Size din olarak İslâmı beğendim...”² O andan sonra temel olarak iki şeye iman etmek, inanmak bu yola girmek için yeterliydi. Allah’ın varlığı birliğini ve Muhammed Mustafa sallallahu aleyhi vesellem’in Allah’ın Peygamberi olduğunu kabul etmek; “De ki: Eğer Allah’ı seviyorsanız bana tabi olun...”³Bu emniyetli ve hedefe en kısa yoldan götüren, bizi vareden ilahi gücün bizim için seçip hazırladığı bu tamamlanmış yola dahil olmak için ne bir para, ne bir makam, ne bir kan bağı gerekmiyor; sadece bu iki şeye iman etmekle anahtarı çevirip kapıyı açarak yola girmiş oluyorsunuz. Yapılması gerekenleri gerektiği gibi yerine getiremeseniz de, eksik olsanız da, imanın bu iki temel direğini kabul ettiğiniz, Allah’ın ve Resulünün söylediği tüm şeylere saygılı olduğunuz sürece şeytan ve nefsiniz hariç kimse sizi yoldan çıkarmıyor, kovmuyor, ötelemiyor. Çünkü siz artık Allah ve Resulünün himayesi altında, sonsuzca devam edecek bu varlık yolculuğunda, eninde sonunda cennete girmekle müjdelenmiş oluyorsunuz:

Bir gün Allah Resulü sallallahu aleyhi vesellem bineğinin arkasındaki Ebü'd Derda radiyallahu anh'a şöyle dedi: "Ey Ebü'd-Derda! Kim Allah'tan başka ilah olmadığına ve benim de onun Resulü olduğuma şahitlik ederse cennet ona vacip olur." Ebü'd-Derda radiyallahu anh'a: "Zina etse, hırsızlık yapsa da mı?" dedi. Bunun üzerine "Zina etse hırsızlık yapsa da cennet ona vacip olur."⁴ Çünkü artık o kimse geri dönmediği sürece Allah'ın vaadi-ne muhattaptır ve Allah vaadinden dönmez, o insanların günde birçok kere hal değiştiren kalpleri gibi değildir: "...Âlemlerin Rabbi olan Allah, eksikliklerden münezzehtir!"⁵ Nihayetinde O yola giren bir kimse artık Peygamberimizin, Allah dostlarının ve ehli zikrin her gün Ümmet-i Muhammed için yaptığı tüm duaların da içine girmiş olur... Ve o öyle bir yer ki; oraya girenleri içinde çok daha özel bir kapı daha anahtarsız, hesapsız, kitapsız beklemektedir: SEVMEK.

"Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem'e soruldu: "Bir kişi bir topluluğu sevdiği halde onların seviyesine erişemezse, böyle biri hakkında ne buyurursunuz?" Resulullah sallallahu aleyhi ve sellem: "Kişi, sevdiği ile beraberdir" buyurdular."⁶

Yol var yoldan içeri...

Ve hepsinin kapısını açan bir anahtar...

"Hayat sevmek ve mücadele etmektir" der Sevgili Üstadım Mustafa Özbağ...

O zaman iman edip, sınırsızca sevip, mücadele edeceğimiz bu ebedi yolda buluşalım...

HARİTANIZDA AÇIKÇA GÖRDÜYSENİZ

EVET ŞU AN TAM BURADA O KAPININ EŞİĞİNDESİNİZ

ANAHTAR: Eşhedü Enla İlahe İllallah ve Eşhedü Enne Muhammeden Abduhu Ve Rasuluhu

ÖZNUR YALÇINKAYA

1. Rahman Suresi 29. Ayet-i Kerime
2. Maide Suresi 3. Ayet-i Kerime
3. Ali İmran Suresi 31. Ayet-i Kerime
4. Ebu Yusuf, Taberani, Ahmed; Ayrıca Buhari, Müslim, Tirmizi bu hadisi şerifi Ebu Zerr el-Ğifariden (ra) nakletmişlerdir.
5. Neml Suresi 8. Ayet-i Kerime
6. Riyazus Salihin

TRAVMA VE ÇOCUK

Travma, beklenmedik bir biçimde oluşan ve insanın baş etme mekanizmasını zorlayan olayların insan üzerinde oluşturduğu etkiye verilen isimdir. Travmaları büyük travmalar ve küçük travmalar olarak ikiye ayırabiliriz. Büyük T travmalar, herkes tarafından travmatik etki oluşturabilecek travmalara denir. Küçük T travmalar ise herkesin travmatik olarak etkilenmediği, kişiye özel travmatik etkisi bulunan durumlardır.

Çocuk ve ergenlerde travmanın belirtileri nelerdir?

Travmalar çocukları yalnızca psikolojik olarak etkilemez. Aynı zamanda bilişsel, sosyal ve kişilik gelişimi yönünden de gerileme görülmesine sebep olabilmektedir.

Travmatik olayı anlatırlarken çocuk ve ergenlerin tarihleri karıştırdıkları görülebilir.

İlkokul dönemine kadar çocuklarda sıklıkla görülen belirtilerden biri de çocukların travmatik olayı ya da farklı yönlerini içeren şeyleri resimlerinde ve oyunlarında tekrar tekrar canlandırmalarıdır. Çocuklar travmatik olayları anlamlandırma ve anlatmada zorluk çektiklerinden ve çocuğun dili oyuncak olduğundan aslında bu da çocukların kendini yaşadıkları travmayı anlatma, kendi içinde anlamlandırmaya çalışma çabası olduğundan bahsedebiliriz.

Davranışsal olarak görülen ise birden çok belirti görülmektedir. Bu belirtiler travmatik olayın şiddetine, karşılaşılma biçimine, çocuğun gelişim düzeyine, psikolojik durumuna göre farklılıklar gösterebilmektedir. Bunlardan bazılarını şöyle sıralayabiliriz: Uyku bozuklukları, kabuslar, değişikliklerde baş etmekte zorlanma, tanıdığı nesnelere aşırı bağ kurma, saldırganlık ve öfke, dikkatte azalma, sık sık ağlama, huzursuzluk, takmıyormuş gibi hareket etme...

Aslında yaşanan tüm bu belirtilerin tek sebebi travma değildir. Travma var olan zayıf noktaları tetikleyerek ortaya çıkarıcı bir etki gösterebilir. Zayıf noktalar açığa çıkar ve güçlenerek sorun haline gelirler.

Aslında yaşanan tüm bu belirtilerin tek sebebi travma değildir. Travma var olan zayıf noktaları tetikleyerek ortaya çıkarıcı bir etki gösterebilir. Zayıf noktalar açığa çıkar ve güçlenerek sorun haline gelirler.

Travmatik olayın şiddeti, ailenin travmatik olaya tepkisi ve travmatik olaya olan fiziksel yakınlık TSSB (Travma Sonrası Stres Bozukluğu) tanısının artmasında etkilidir. Aile desteği fazla olan çocuk ve gençlerin ise TSSB tanı oranları düşüktür. Daha önce başka bir travma geçirmiş olanların ise yeni bir travmatik olay ile karşılaştıklarında TSSB tanısı alma oranları yüksektir.

Peki travma nasıl tedavi edilir?

Yaşanan travmatik olayı ardından çocuklarda bazı davranış değişiklikleri görülmeye başlar. Bu değişikliklere nelerin sebep olabileceği temelinde hangi travmanın olduğunun tespit edilmesi tedavi için en önemli adımlardan biridir.

Çocuklar travmaların ardından kendileri ile ilgili bir takım olumsuz inançlar oluşturabilirler (Kendimi koruyamam, dikkatsizim, kötü bir insanım...). Bu algılara sahip çocuklarla çalışırken bu algıların yerine olumlu algıların koyulmasıyla tedavi gerçekleşir. Travmanın ardından davranış değişiklikleri görülmesi çok normaldir. Ancak örneğin 6 ay geçmesine rağmen hala devam ediyorsa bir uzmandan destek alınabilir.

Ebeveynlere öneriler

Travmatik olaylar çocukların güven ile ilgili duygularını zedeleyebilmektedir. Bu sebeple ebeveynlerin travmatik olaylar ile ilgili çocuklarla anlayabilecekleri şekilde konuşmaları, duygularını ve düşüncelerini ifade edecekleri fırsatlar oluşturmaları önemlidir. Üstünü örtmek, çocuk konuşmak istediği halde konuşmamak, hiç yaşanmamış gibi davranmak doğru değildir. Ebeveynler nasıl konuşacakları konusunda kararsız iseler bir uzmandan destek alabilirler. Aksi halde bu konunun konuşulmaması çocukların kendi kafasında gerçekte olmayan bir senaryo oluşturmalarına veya ebeveynlerinin çok korktuğundan anlatamadıklarını durumun çok daha kötü olduğuna dair bir algı oluşturabilirler.

Onu sevdiğinizi ve yanında olduğunuzun belirtilmesi önemlidir. Ayrıca travmatik olaydan önce çocukla yaptığınız rutinlere en kısa zamanda geri dönülmesi de normalleşmeyi hızlandırır.¹

Bir başka açıdan değerlendirilecek olursa travmalar yani zorluk ve sıkıntılar yalnızca kötü sonuçlara yol açmaz. Aynı zamanda insan üzerinde olumlu etkilere de sahiptir. Çocuklara kasıtlı olarak zarar vermediğimiz müddetçe hayatın olağan akışında karşılaşılan travmatik olaylarda çocukları takip etmek gerekli desteği sağlamak önemlidir. Hiçbir sıkıntı ile karşılaşmadan büyütülmeye çalışılan çocuklarda da farklı problemler ortaya çıkabilmektedir.

“Zorluk ve sıkıntıyı kaldıramayanın başarılı olması mümkün değil. Normal hayatta da başarılı olması mümkün değil, evlilik hayatında da başarılı olması mümkün değil. İş hayatında da başarılı olması mümkün değil. Ben dergâhta işte, aştta, eşte dip göreni severim. Sebep şu, ya o dibi görmüş ya. O böyle dip görmüş, düşmüş yere bir. O normalde zorluğu yaşamış o. Veya zorluğu yaşıyor. O derlenir toparlanır. O eskisinden daha ileri gider. ... Şimdi anne babalar çocukları ama kız ama erkek zorluk göstermiyorlar ya. Zorluk göstermiyorlar. Mesela annenin durumu iyi, git şunu al, kızına söylüyor, git bunu al oğluna söylüyor. Var durumu. O kendince o çocuğu yetiştirmiyor. O çocuk büyüdüğünde evlendiğinde onun kocası ona alacak mı? Almayınca ne olacak? İyi, senin kocan iyi çalışmış, senin kocan yetiştirmiş. Seni rahat ettiriyor. Vermiş kredi kartını senin eline ser cırt cırt yazdırıyorsun boyna. Çocuğunu da öyle yetiştiriyorsun. Onun kocası öyle mi yapacak? Çocuğuna zulmediyorsun. Çocuğuna ayağının üzerinde durmayı öğret. Kız erkek değişmiyor bir şey. Çocukları böyle yetiştiriyor aileler.”²

Hümeyra SEVİNÇ YILDIZ

1. Mutlu çocuk mutlu öğrenci, İstanbul, DBE yayınları, 2015,127-143

2. Mustafa Özbağ 28.05.2022 Gündüz Bayan Sohbeti

SÖZCÜKLER BİR DÜNYA

Anahtar: Bir kilidi açıp kapamaya yarayan, ucu ve sapı çeşitli biçimlerde olabilen araç.

Kilit: Genellikle anahtar ya da benzeri bir parçayla kapanıp açılabilen kapatma aygıtı.
ya da bölme boşluğu.

Kapı: Yapıda, girip çıkarken geçilen ve açılıp kapanma düzeni olan duvar

Gayb: Gizli olan, görünmeyen ve belirsiz. İslami literatürde, insanların duyu organları ile duyup algılayamayacağı âlem.

Hayır: Bir karşılık beklemeksizin yapılan yardım, iyilik işi, iyilik.

Şer: Kötü eylem, kötülük, yapılmaması gereken iş, hayır olmayan iş.

Müjde: Sevindirici, mutluluk verici haber, muştu.

Hazine: 1. Altın, gümüş, mücevher gibi değerli şeylerden oluşmuş yığın, büyük servet.

2. Bu türden değerli şeylerin korunduğu, saklandığı yer.

Dua: Allah'a yalvarma, Allah'tan yardım dileme.

ANAHTAR ETKİNLİĞİ

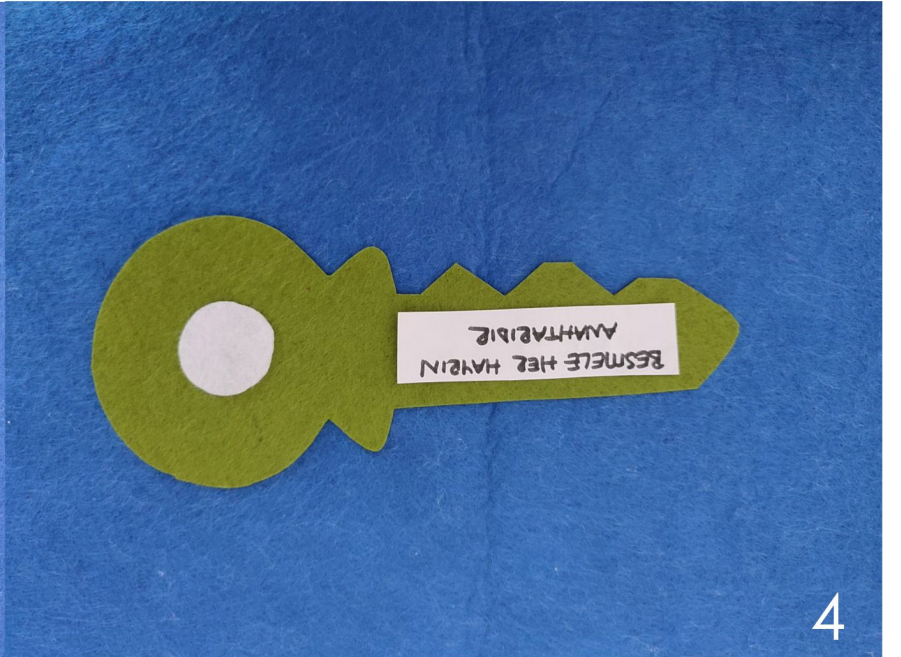
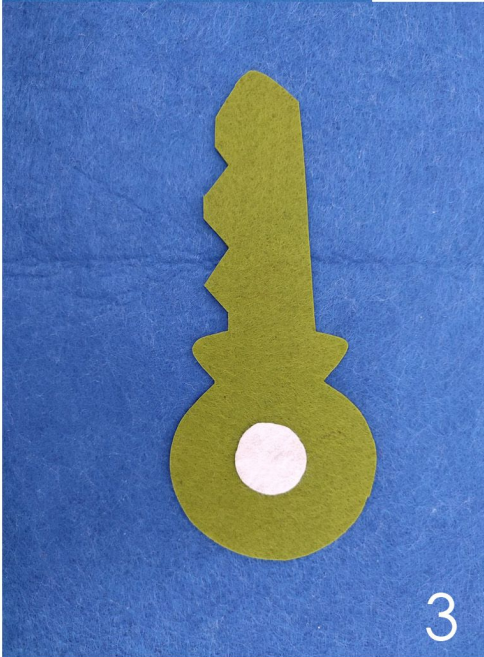

MALZEMELER

- A4 kağıt
- Kalem
- Makas
- Yapıştırıcı
- Yeşil ve beyaz renkli keçe

YAPILIŞI

Anahtar resminin çıktısı alınarak makasla kenarlarından kesilir. Kesilen anahtar kalıbı yeşil renkli keçe üzerine koyulur, kalemle çizilir ve kenarlarından kesilir. Beyaz renkli keçeye daire çizilip kesildikten sonra anahtarın baş kısmına yapıştırılarak anahtar oluşturulur. Yapmış olduğumuz anahtarın üzerine anahtar ile ilgili yazı yapıştırılarak anahtar etkinliği tamamlanır.

Ayşegül SÜKÜT

SALAVAT-I SEB-A

ALLAHUMME SALLİ VE SELLİM VE BARİK ALA SEYYİDİNA

MUHAMMEDİN VE ALA ALİHİ ADEDE KEMA LİLLAHİ VE KEMA YELİ KUBİ
KEMALİHİ ALLAHUMME SALLİ VE SELLİM VE BARİK ALA MÜRŞİDİNA

MUHAMMEDİN VE ALA ALİHİ ADEDE KEMA LİLLAHİ VE KEMA YELİ KUBİ
KEMALİHİ ALLAHUMME SALLİ VE SELLİM VE BARİK ALA ESADİNA

MUHAMMEDİN VE ALA ALİHİ ADEDE KEMA LİLLAHİ VE KEMA YELİ KUBİ
KEMALİHİ ALLAHUMME SALLİ VE SELLİM VE BARİK ALA HAYRULVERA

MUHAMMEDİN VE ALA ALİHİ ADEDE KEMA LİLLAHİ VE KEMA YELİ KUBİ
KEMALİHİ ALLAHUMME SALLİ VE SELLİM VE BARİK ALA ŞEMSÜDDÜHA

MUHAMMEDİN VE ALA ALİHİ ADEDE KEMA LİLLAHİ VE KEMA YELİ KUBİ
KEMALİHİ ALLAHUMME SALLİ VE SELLİM VE BARİK ALA BEDRÜDDÜCA

MUHAMMEDİN VE ALA ALİHİ ADEDE KEMA LİLLAHİ VE KEMA YELİ KUBİ
KEMALİHİ ALLAHUMME SALLİ VE SELLİM VE BARİK ALA NURÜLHÜDA

MUHAMMEDİN ABDİKE VE HABİBİKE VE RESULİKE NEBİYYUN ÜMMİYYUN
VE ALA ALİHİ ADEDE KEMA LİLLAHİ VE KEMA YELİ KUBİ KEMALİHİ

ALLAHUMME SALLİ ALA SEYYİDİNA MUHAMMEDİN'İN NEBİYYİ
ÜMMİYYU VE ALA ALİHİ VE SAHBİHİ VE SELLİM

GÜNLÜK VİRD

-Ya Rabbi, niyet ettim günlük virdimi çekmeye.

“ÜÇ İHLÂS BİR FATİHA”

“YA RABBİ, PEYGAMBER EFENDİMİZ(SAV) HZ.LERİNİN RUHLARINA VE BÜTÜN GEÇMİŞ PEYGAMBER EFENDİLERİMİZİN RUHLARINA, CİHÂR-İ YÂR-İ GÜZİN EFENDİLERİMİZ; EBUBEKİR-İ SİDDİK, ÖMER-UL FARUK, OSMAN-I ZUNNİREYN, ALİ-YEL MURTAZA (RA) HZ.LERİNİN RUHLARINA, AŞEREYİ MÜBEŞŞERENİN, EVLADI RESULULLAH, ZEVCE'Yİ RESULULLAH, İMAM-I HASAN, İMAM-I HÜSEYİN, YETMİŞİKİ ŞÜHEDANIN, ŞEHİD'İ KERBELANIN VE BÜTÜN ŞÜHEDANIN, TÜM ASHABI RESULULLAH HZ.LERİNİN RUHLARINA, İMAMIMIZ; İMAM-I AZAM EBU HANİFE, İMAM-I ŞAFİİ, İMAM-I MALİKİ, İMAM-I HANBELİ VE BÜTÜN MEZHEB İMAMLARININ ruhlarına hediye eyledik vasıl ve hissedar eyle ya Rabbi.

“ÜÇ İHLÂS BİR FATİHA”

“YA RABBİ, Pirimiz SEYYİD ABDULKADİR GEYLANİ,SEYYİD AHMED-ER RUFÂİ, SEYYİD AHMED EL BEDEVİ,SEYYİD İBRAHİM DUSİKİ, ŞEYH EBU-L HASAN EL ŞAZELİ,ŞAH-I NAKŞİBEND-İ MUHAMMED BAHADDİN,ŞAH-I MEVLANA CELALEDİN-İ RUM-İ,ŞAH-I HACI BEKTAŞ-I VELİ, HACI BAYRAM-I VELİ,MEHMET MUHYİDDİN ÜFTADE,VEYSEL KARANİ,MUHYİDDİN ARABİ, NİYAZİ MİSRİ ve tüm Pir efendilerimizin ruhlarına hediye eyledik vasıl ve hissedar eyle ya Rabbi.

“ÜÇ İHLÂS BİR FATİHA”

“YA RABBİ, bütün geçmiş Mürşid-i Kamillerin, Velilerin, Evliyaların, Dervişlerin, Müminlerin ruhlarına, Üstadımız Bayındırlı Hacı MUSTAFA ÖZBAĞ Efendinin ruhaniyetine ve yaşayan bütün Mürşid-i Kamillerin, Velilerin, Evliyaların ruhaniyetlerine, bütün derviş kardeşlerimizin ve ümmeti Muhammed'in ruhaniyetlerine, Turuk-i Aliyeden ve Akıray-ı taallukatımızdan geçenlerin ruhlarına, hediye eyledik vasıl ve hissedar eyle ya Rabbi.

100 defa “ SÜBHÂNALLAHİ VE BİHAMDİHİ, SÜBHÂNALLÂHİ'L-AZİM VE BİHAMDİHİ ESTAĞFİRULLAH EL AZİM.”

100 defa “ ALLAHÜMME SALLİ ALA SEYYİDİNA MUHAMMEDİN VE ALA ALİ SEYYİDİNA MUHAMMEDİN VESAHBİHİ VESELLİM”

1001 defa “ LA İLAHE İLLALLAH”(Tevhid en az 1001 defa, yetmiş bine kadar çoğaltılabilir.)

Okunabildiği kadar KURAN OKUNUR, DUA EDİLİR.

Her sabah ve akşam namazından sonra dünya kelamı konuşmadan yedi kez “ ALLAHÜMME ECİRNİ MİNE'N-NAR ” ve yine yedi defa “Hasbinallahû ve ni'mel vekil”

Her namazdan sonra; normal namaz tesbihatı 33 defa “SÜBHANALLAH” , 33 defa “ ELHAMDÜLİLLAH”, 33 defa “ ALLAH HU EKBER” ve 1 defa “LÂ İLÂHE İLLALLÂHU VAHDEHU LA-ŞERİKE LEH, LEHU'L MÜLKÜ VE LEHU'L-HAMDÜ VE HÜVE ALÂ KÜLLİ ŞEY'İN KADİR”

300 defa “ LA İLAHE İLLALLAH”(Tevhid en az üç yüz defa, beş bine kadar çoğaltılabilir.)
Dua Edilir. Yukarıda tarif edilen dersi günde en az bir sefer yapmak gerekir. Eğer daha fazla yapmak isterse sabah ve akşam yapılabilir. Daha da fazla yapmak isterse istediği kadar yapabilir. Efdal olanı az da olsa devamlı olandır.